

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

દેવં શ્રેણિકવત્પૂજય ગુરં વંદસ્વ ગોવિંદવત્ ।
 દાનં શીલ તપઃ પ્રસંગસુભગાં ચામ્યસ્ય સદ્ભાવનાં ॥
 શ્રેયાંસશ્ચ સુદર્શનશ્ચ ભગવાનાયઃ સ ચક્રી યથા ।
 ધર્મ્યે કર્મણિ કામદેવવદહો ચેતશ્ચિરં સ્થાપય ॥ ૧ ॥

[પુસ્તક ૩૪ મું.] અપાઠ. સંવત ૧૮૭૪. વીર સંવત ૨૪૪૪. [અંક ૪ થી.

રત્નાકર પચ્ચીરીનું રહસ્ય.

(લેખક—માસ્તર શામળ હેમચંદ.)

[અનુસંધાન પૃષ્ઠ ૩૪ થી]

(હરીગીત.)

(૧૯)

હું કામધેનુ કંઈપતર ચિંતામણિના પ્યારમાં,
 ખોટાં છતાં ઝાંખ્યો ઘણું બની લુબ્ધ આ સંસારમાં;
 જે પ્રગટ સુખ દેનાર તારો ધર્મ તે સેવ્યો નહીં,
 મુજ મૂર્ખ ભાવોને નિહાળી નાથ કરુણા કર કંઈ.

(૨૦)

મેં ભોગ સારાં ચિંતવ્યાં તે રોગ સમ ચિંત્યાં નહીં,
 આગમન હૃદયું ધનતણું પણ મૃત્યુને પ્રીત્યું નહીં;
 નહીં ચિંતવ્યું મેં નકી કારાચુહસમી છે નારીઓ,
 મધુબિંદુની આશામહીં ભય માત્ર હું ભૂલી ગયો.

(૨૧)

હું શુદ્ધ આચારોપર સાધુ દૃઢ્યમાં નવ રહ્યો,
 કરી કામ પરઉપકારના યશ પણ ઉપાજીન નવ કર્યો;
 વળી તીર્થના ઉદ્ધાર આદિ કેઈ કાર્યો નવ કર્યાં,
 દેવે એરે ! આ લોક ચોરાશીતણા ફેરા ફર્યા.

(૨૨)

શુદ્ધવાણીમાં વૈરાગ્યકેરો રંગ લાગ્યો નહીં ઝનને,
દુર્જનતણા વાક્યોમહી શાંતિ મળે ક્યાંથી મને;
તરું કેમ હું સંસાર આ અધ્યાત્મ તો છે નહીં જરી,
તુટેલ તળીયાનોર ઘડો જળથી ભરાયે કેમ કરી.

(૨૩)

ચેં પરભાવે નહીં પુણ્ય કીધું ને નથી કરતો હેલ,
તો આવતા ભવમાં કહો ક્યાંથી થશે હે નાથલ ! ;
હુત ભાવી ને સાંપ્રત તણે ભવ નાથ હું હારી ગયો,
સ્વામી ત્રીશંકુ જેમ હું આકાશમાં લટકી રહ્યો.

(૨૪)

અથવા નકામું આપ પાસે નાથ શું બકવું ઘણું ?
હે દેવતાના પૂજ્ય ! આ ચારિત્ર મુજ પોતાતણું;
જાણો સ્વરૂપ તણે લોકતું તો માહરૂં શું માત્ર આ,
જ્યાં કોહનો હિસાબ નહીં ત્યાં પાછની તો વાત ક્યાં.

(૨૫)

શાદુલ ચિકીડીત.

તહારાથી ન સમર્થ અન્ય દીનનો ઉદ્ધારનારો પ્રભુ,
મહારાથી નહિ અન્ય પાત્ર જગમાં જોતાં જડે હે ત્રિભુ;
મુક્તિ મંગળ સ્થાન ! તોય મુજને ઈચ્છા ન લક્ષ્મીતણી,
આપો સમગ્રરતન 'શ્યામ' જીવને તો તુલિ થાયે ઘણી.

“હે ધન્ય ત્હારાં આંસુડાં”❀

હરિષ્ણીત છંદ.

હે દેવિ દિવ્ય વસુમતિ! સતિ શ્રેષ્ઠ આર્યા ભગવતિ ! ;
હે દેવિ ચંદન ચંદના ચંદન સમાન સરસ્વતિ;
સાધન મળ્યાં સંકટ સિધે કલ્યાણનાં તોયે પ્રભુ,
પાછાં વળેલાં વાળનારાં ધન્ય ત્હારાં આંસુડાં.

૧

૨ તળીયેથી કાણો.

* આ કવિતા ચંદનખાળાને મહાવીર પ્રભુ દાન લીધા સિવાય પાછા વળ્યા ત્યારે આવેલાં આંસુનાં સંબંધની છે. તે આંસુને ધન્યવાદ આપેલો છે.

૧ વસુમતિ શ્રે ચંદના અથવા ચંદનખાળાનું ‘બીજું’ નામ છે.

છે ધન્ય તહારાં આંસુડાં.

૯૯

એ આંસુડાં મોતીસમાં ઉજળાં બહુ અણમોલને,
 મહાવીર પશુ પાછા ફર્યા સંકેત કેરો બોલ એ;
 ૫૨ માસ જ્યાં ચાલ્યા ગયા એવે અભિગ્રહ આકરે,
 છે ધન્ય તહારાં આંસુડાં જે ખૂટતું પૂરું કરે. ૨

છે ધન્ય તહારાં આંસુડાં લઘુ બિંદુએ સાગર ભરે,
 છે ધન્ય તહારાં આંસુડાં પ્રભુ અડદ લેવા કર ધરે;
 છે ધન્ય તહારાં આંસુડાં મુડિત મસ્તક કેશથી,
 છે ધન્ય તહારાં આંસુડાં શોભે વધુ શુભ વેશથી. ૩

છે ધન્ય તહારાં આંસુડાં પ્રભુને કરાવે પારણું;
 છે ધન્ય તહારાં આંસુડાં એ પારણે આવારણું;
 લોહું બન્યું સોતું અને સોનાતણી વૃષ્ટિ થઇ,
 બંધન અલંકારો થયાં એ આંસુડે અવધિ થઇ. ૪

આ વિધમાં આંસુતણા સાગર સદા ઉભરાય છે,
 પશુ એક બિંદુ કદિ કદિ આતું નહિ નિરખાય છે;
 બાળા કહે શાળા હતી કંઈ જ્યાં ભણી આવું રહે,
 છે ધન્ય તહારાં આંસુડાં અમૃત સમું એ આંસુડાં. ૫

સંસારના વિસ્તારથી નિસ્તાર પામી બાળિકા,
 બાળા મટી થઈ કેવળી ત્રણ લોકની પ્રતિપાળિકા;
 ઉત્કૃષ્ટ એ સદ્ભાવ્ય જેહથી સાંપડ્યાં તે આંસુડાં,
 છે ધન્ય તહારાં આંસુડાં છે ધન્ય તહારાં આંસુડાં. ૬

૨ પ્રભુએ કરેલા અભિગ્રહમાં બીજું બધું તે સ્થળે હતું પણ તેની આંખમાં આંસુ નહોતાં, તે પ્રભુ પાછાં વળતાં અસહ્ય ખેદ થવાથી આવ્યા; એટલે પ્રભુના અભિગ્રહમાં ખૂટતું પૂરું થવાથી પ્રભુ પાછા વળ્યા અને અડદના બાકુળા વહોર્યા.

૩ પ્રભુએ દાન લીધું એટલે મુડિત મસ્તક પર કેશ આવી ગયા, પગમાં લોહાની ખેડી હતી તે સોનાના ઝાંઝર રૂપ થઇ, દેવોએ પંચ દિવ્ય પ્રગટાવ્યાં તેમાં સુવર્ણની વૃષ્ટિ થઇ, શરીર પર બધેલા બંધન અલંકારો થઇ ગયા.

૪ શાસ્ત્રકાર કહે છે કે ચંદનબાળાને બાળા ન કહેતી, કેમકે તેણે તો અબાળપણું ખતાવ્યું છે. પ્રભુને અડદના બાકુળા વહોરાવી તેના બદલામાં કેવળદાન માગી લીધું છે અને તે પ્રભુ પાસે ચારિત્ર લખતે પ્રાપ્ત કર્યું છે.

जैन धर्म प्रकाश.

जलमंदिरमां सात्त्विक कल्लोल.

(लेखक-मो. गी. हापडीया-साक्षीसी२२. सु०५७.)

(अनुसंधान पृ० ७६ थी)

अपारघोरसंसारनिमग्नजनतारक !;
 किमेप घोरसंसारे नाथ ते विस्मृतो जनः । ॥ १ ॥
 सद्भावप्रतिपन्नस्य तारणे लोकवान्धव !;
 त्वयास्य भुवनानन्द ! येनाद्यापि विलम्ब्यते । ॥ २ ॥
 आपन्नशरणे दीने करुणामृतसागर !;
 न युक्तमीदृशं कर्तुं जने नाथ भवादृशाम् । ॥ ३ ॥
 भीमेऽहं भवकान्तारे मृगशावकसन्निभः;
 विमुक्तो भवता नाथ ! किमेकाकी दयालुना । ॥ ४ ॥
 इतश्चेतश्च निक्षिप्तचक्षुस्तरलतारकः;
 निरालम्बो भयेनैव विनश्येऽहं त्वया विना । ॥ ५ ॥
 अनन्तर्यीर्यसम्भार ! जगदालम्बदायक !;
 विधेहि निर्भयं नाथ ! मामुत्तार्य भवादृशीम् । ॥ ६ ॥
 न भास्करादृते नाथ ! कमलाकरबोधनम्;
 यथातथा जगच्चेत्र त्वदृते नास्ति निर्द्वितीति । ॥ ७ ॥
 किमेप कर्मणां दोषः किं ममैव दुरात्मनः;
 किं वास्य हतकालस्य किं वा मे नास्ति भव्यता ? ॥ ८ ॥
 किं वा सद्भक्तिभिर्ग्राह्य सद्भक्तिस्त्वयि तादृशी;
 निश्चलाद्यापि संपन्ना न मे भुवनभूषण ! । ॥ ९ ॥
 लीलादलीतनिःशेषकर्मजाल ! कृपापर !;
 मुक्तिमर्थयते नाथ ! येनाद्यापि न दीयते । ॥ १० ॥
 स्फुटं च जगदालम्ब ! नाथेदं ते निवेद्यते;
 नास्तीह शरणं लोके भगवन्तं विमुच्य मे । ॥ ११ ॥
 त्वं याता त्वं पिता बन्धुस्त्वं स्वामी त्वं च मे गुरुः;
 त्वमेव जगदानन्द ! जीवितं जीवितेश्वर ! । ॥ १२ ॥

त्वयावधीरितो नाथ ! मीनवज्जलवर्जितैः
 निराशो दैन्यमालम्ब्य त्रियेऽहं जगतीतले । ॥ १३ ॥
 स्वसंवेदनसिद्धं मे निश्चले त्वयि मानसम्;
 साक्षाद्गतान्यभावस्य यद्वा किं ते निवेद्यताम् । ॥ १४ ॥
 मच्चित्तं पद्मवन्नाथ ! दृष्टे भुवनभास्करे;
 त्वयीह विकसत्येव विदलत्कर्मकोशकम् । ॥ १५ ॥
 अनन्तजन्तुसन्तानव्यापाराक्षणिकस्य ते;
 ममोपरि जगन्नाथ ! न जाने कीदृशी दया । ॥ १६ ॥
 समुन्नते जगन्नाथ ! त्वयि सद्धर्मनीरदे;
 नृत्यत्येष मयूराभो महोर्दण्डशिखण्डिकः । ॥ १७ ॥
 तदस्य किमियं भक्तिः किमुन्मादोऽयमीदृशः;
 दीयतां वचनं नाथ ! कृपया मे निवेद्यताम् । ॥ १८ ॥
 मञ्जरीराजिते नाथ ! सञ्चूते कलकोकिलः;
 यथा दृष्टे भवत्येव लसत्कलकलाकुलः । ॥ १९ ॥
 तथैष सरसानन्दविन्दुसन्दोहदायकः;
 त्वयि दृष्टे भवत्येव मूर्खोऽपि मुखरो जनः । ॥ २० ॥
 तदेनं मावमन्यथा नाथासंबद्धभाषिणम्;
 मत्वा जनं जगज्ज्येष्ठ ! सन्तो हि नतवत्सलाः । ॥ २१ ॥
 किं बालोऽलीकवाचाल आलजालं लपन्नापि;
 न जायते जगन्नाथ ! पितुरानन्दवर्धनः । ॥ २२ ॥
 तथाश्लीलाक्षरोल्लापजल्पाक्रोड्यं जनस्तव;
 किं विवर्धयते नाथ ! तोषं किं नेति कथ्यताम् । ॥ २३ ॥
 अनाद्यभ्यासयोगेन विनयाशुचिकर्दमे;
 गर्ते सूकरसंकाशं याति मे चतुर्ल मनः । ॥ २४ ॥
 न चाहं नाथ ! शक्तोऽपि तन्निवारयितुं चलम्;
 अतः प्रसीद तद्देव ! देव ! वारय वारय । ॥ २५ ॥
 किं मयापि विकल्पोऽस्ति नाथ ! तावकशाशने;
 येनैवं लपतोऽधीश ! नोत्तरं मम दीयते । ॥ २६ ॥

આરુઢમીયતીં કોદીં તવ કિઙ્કરતાં ગતં;
 ધ્યાપ્યેતેઽનુધાવન્તિ કિમધ્યાપિ પરીપદાઃ । ॥ ૨૭ ॥
 કિં ચામીપ્રણતાશિપજનવીર્યવિધાયક;
 ઉપસર્ગા મમાધ્યાપિ પૃષ્ઠં પુઙ્ચન્તિ નો સ્વલાઃ । ॥ ૨૮ ॥
 પચ્ચજપિ જગત્સર્વં નાથ ! માં પુરતઃ સ્થિતમ્;
 કપાચારાતિવર્ગેણ કિં ન પદ્યસિ પીઢિતમ્ । ॥ ૨૯ ॥
 કપાયાભિદ્રુતં વીક્ષ્ય માં હિ કારુણિકસ્ય તે;
 વિમોચને સમર્થસ્ય નોપેક્ષા નાથ ! યુજ્યતે । ॥ ૩૦ ॥
 વિલોકિતે મહાભાગ ! ત્વયિ સંસારપારગે;
 આસિતું ક્ષણમપ્યેકં સંસારે નાસ્તિ મે રતિઃ । ॥ ૩૧ ॥
 કિં તુ કિં કરવાળીહ નાથ ! મામેપ દારુણઃ
 આન્તરો રિપુસંઘાતઃ પ્રતિવધ્નાતિ સત્ત્વરમ્ । ॥ ૩૨ ॥
 વિધાય મયિ કારુણ્યં તદેનં વિનિવારય;
 ઉદામલીલયા નાથ ! યેનાગચ્છામિ તેઽન્તિકે । ॥ ૩૩ ॥
 તવાયત્તો ભવો ધીર ! ભવોત્તારોઽપિ તે વશઃ ;
 एवं વ્યવસ્થિતે કિંવા સ્થીયતે પરમેશ્વર ! । ॥ ૩૪ ॥
 તદીયતાં ભવોત્તારો મા વિલમ્બો વિધીયતામ્ ;
 નાથ ! નિર્ગતિકોલ્લાપં ન શૃણ્વન્તિ ભવાદૃશાઃ । ॥ ૩૫ ॥

“ પાર-છેડા ન પામી શકાય તેવા લયંકર સંસારસમુદ્રમાં હુબેલા પ્રાણી-
 “ એને તારનાર ! હે મારા નાથ ! આ લયંકર સંસારમાં આપ શું મને તફન
 “ વિસરી ગયા ? ભૂલી ગયા ? ચૂકી ગયા ? જેને લઈને હે લોકબંધુ ! જેકે આપ
 “ સદ્ગુણ ધારણ કરનારને તારવામાં સદા તત્પર હો છો, છતાં હે ત્રણબુવનને
 “ આનંદ આપનાર મારા પ્રભુ ! મારા સંબંધમાં આપ હનુષણ વિલંબ કરી રહ્યા
 “ છો. ૧-૨. અહો કર્ણાર્ણ્ય અમૃતના સમુદ્ર ! આપને શરણે આવેલ આ દીન પ્રાણી
 “ ઉપર આપ જેવા મહાનુભાવે આ પ્રમાણે કરવું તે કોઈપણ રીતે છાજતું નથી. ૩.
 “ હે મારા નાથ ! હું તો એક હરણના બચ્ચાં જેવો છું, તેને આપ જેવા કયાળુએ
 “ આ લયંકર સંસાર અટવી (જંગલ) માં તફન એકલો કેમ મૂકી દીધો ? ૪. અરે
 “ મારા પ્રભુ ! ચત્પટ ચળવળ થતી આંખો આ બાળુ અને પેલી બાળુ નાંખતો
 “ અને કોઈપણ પ્રકારનું અવલંબન નહીં મેળવી શકતો હું તો બીકમાં ને બીકમાં

“ તમારા વગર મરી જઈશ. ૫. આવી મારી દયાજનક સ્થિતિ હોવાથી અહો અનંત
 “ શક્તિના ધણી ! જગતને અવલંબન આપનાર મારા ઇશ્વર ! આ સંસાર અટવી
 “ ઉતારીને મને ભય વગરનો કરો-બીક વગરનો કરો. ૬. હે નાથ ! હે જગતના
 “ ચક્ષુ ! જેવી રીતે કમળને વિકસવર કરવાને આ દુનિયામાં સૂર્ય સિવાય બીજો
 “ કોઈપણ શક્તિવાન થતો નથી, તેવી રીતે તમારા વગર મને બીજો કોઈ જગોએ
 “ નિરાંત મળતી નથી, શાંતિ મળતી નથી, આરામ મળતો નથી. ૭. લીલા
 “ માત્રમાં-રમતમાં અનેક કર્મોનાં જાળાંઓને કાપી નાખવાને શક્તિવાન થયેલા હે
 “ કૃપાંશયણ પ્રભુ ! હું આપની પાસે મોક્ષ માગું છું, મારે મોક્ષ જોઈએ છીએ,
 “ છતાં હજી આપ તે આપતોને વિલંબ કરી રહ્યા છો, તો હે ભુવનભૂષણ ! શું એ તે
 “ મારાં કર્મોના દોષ છે ? કે દુરાત્મા એવા મારા પોતાનોજ દોષ છે ? કે હે સાહેબ !
 “ એમાં તે પેલા અધમ કાળનો દોષ છે ? કે મારી પોતાની મોક્ષ જવાની યોગ્યતા
 “ (ભવ્યતા) જ નથી ? કે સુંદર ભક્તિથી ગ્રાહ્ય થનાર મારા પ્રભુ ! મારી આપ-
 “ નામાં જોઈએ તેવી ખરેખરી-ન ખસે તેવી સાચી ભક્તિજ નથી ? (મને અર્થીને
 “ અર્થ મેળવવામાં ઢીલ થાય છે તેનું કારણ શું ?). ૮-૧૦. હે જગતને અવલં-
 “ બન આપનાર ! મારા નાથ ! હું તો આપને સાચેસાચું કહી નાખું છું અને
 “ ઉઘાડી રીતે જણાવી દઉં છું કે મારે તમારા વગર આ દુનિયામાં બીજા કોઈને
 “ આધાર નથી, ટેકો નથી, શરણ નથી. ૧૧. હે નાથ ! હે પ્રભુ ! આપ મારી માતા
 “ છો, આપ મારા પિતા છો, આપ મારા બંધુ છો, આપ મારા સ્વામી છો,
 “ આપ મારા ગુરુ છો અને હે જગતને આનંદ આપનાર ! મારા પ્રાણનાથ !
 “ આપજ મારા જીવન છો ! ૧૨. હે દીનજી ! આપ જો મારો તિરસ્કાર
 “ કે મારી અવગણના કરી મને પાછો કાઢશો તો જેમ માછલી જળ વગ-
 “ રના પૃથ્વીપ્રદેશમાં તરફડી તરફડીને મરી જાય તેવી રીતે હું તદ્દન નિરાશ
 “ થઈને અને દીનતાને સ્વીકારીને મરી જઈશ, નાશ પામી જઈશ. ૧૩. મારા મનમાં
 “ અન્ય ભાવનો સાક્ષાત્કાર થયો છે અને સ્વાનુભવવડે સિદ્ધ થયેલું મારું મન
 “ તમારામાં ધરાબર નિશ્ચય થઈ ગયું છે, નહિ તો તમને આટલું નિવેદન શામાટે
 “ કરું ? ૧૪. હે નાથ ! ત્રણભુવનમાં પ્રકાશ કરનાર આપ સૂર્યને જોઈને કર્મના
 “ સમૂહોને બાળી નાખતું મારું મન કમળની જેમ વિકાસ પામે છે. ૧૫. પરંતુ
 “ હે જગન્નાથ ! આપને તો અનેક પ્રાણીસમૂહના વ્યાપાર ઉપર લક્ષ્ય આપવાનું
 “ હોવાથી આપની મારા ઉપર કેટલી દયા છે તે કાંઈ મારો જાણવામાં આવતું નથી.
 “ ૧૬. હે જગતના નાથ ! આપ સાહેબ, જેવા શુદ્ધ ધર્મરૂપ નીર (જળ-પ્રાણી) થી
 “ ભરેલાં વાદળાં ચઢી આવતાં મોર જેવો આ સરલ પ્રાણી નાચ કરી રહ્યો છે. ૧૭.
 “ ત્યારે સાહેબ ! મારી એવી સ્થિતિ થઈ છે તે તે શું મારી ભક્તિ છે કે મારું એક
 “ પ્રકારનું ગાંડપણ છે ? તેનો હે મારા નાથ ! મારા ઉપર કૃપા કરીને જવાબ

“મારો. ૧૮. જેવી રીતે સુદર આંગાના વિશાળ વૃક્ષ ઉપર મહોરો આવવા માંડે
 “તેમની તેજાથી આખો આખો સુશોભિત થઈ જાય તે વખતે મારા નાથ ! સુદર
 “માર કરનાર કેાકિલપક્ષી અત્યંત મધુર ગાન કરવા મંડી જાય છે અને કલકલા-
 “વરૂપ મારે તરફ કરી રહે છે તેવી રીતે સુદર રસપૂર્વક આનંદનાં ગિહુઓને
 “આમંત્રણ હે મારા પ્રભુ ! આપને જોઈને આ પ્રાણી તદ્દન જડભરત જેવો મૂર્ખ
 “ન હોય તો પણ વાચાળ થઈ જાય છે. ૧૯-૨૦. હે જગતનાં વડવીર ! હું કહાય
 “મહાં અરતબ્ધરૂત કે અબ્ધવરિથત યોદ્ધાતો હોઈ તો પણ મારી અવગણના કરશો
 “નહિ, મારો તિરસ્કાર કરશો નહિ, મારી ઉપેક્ષા કરશો નહિ; કારણ કે સંતપુરુષો
 “તો નમનાર તરફ હમેશાં પ્રેમ બતાવનાર, આહ દર્શાવનાર હોય છે. ૨૧ હે મારા
 “કુદર ! એમ સમજે કે એક છોકરો હોય, તે જેવું તેવું-ગાંડું થેલું યોદ્ધાતો હોય,
 “વાચાળ થઈ ગયેલો હોય, યોદ્ધાકણો હોય છતાં તેની થેલીગાંડી વાત તેના પિતાના
 “આનંદમાં વધારો નથી કરતી ? ૨૨. તેવી રીતે હે નાથ ! આ પ્રાણી (હું જતો)
 “મામલીઆ અક્ષરો યોદ્ધાતો હઉં, અર્થ ઘટનાં વગરના શબ્દો લવી જતો હઉં, છતાં તે
 “આપના પ્રતોષમાં વધારો કરે છે કે નહિ ? તે હે પ્રભુ ! આપ તુરત કહી દો, જણાવી દો,
 “તરફ કરી નાખો. ૨૩. હે પ્રભુ ! માફ મન લખું આપણ છે અને તે અનાદિકાળના અવધા-
 “નને લઈને હુકુમનો પેઠે વિષયરૂપ અશુચિના કાદવથી લારેલા ખાસમાં દોડયું જાય છે,
 “પણ તેને તેમ કરતાં હું અટકાવવાને શક્તિવંત થતો નથી, તો મારા દેવ ! મારા ઉપર
 “કૃપા કરીને તેને તેમ કરતાં વારો વારો ! તેને અટકાવો અટકાવો ! તેને થોભાવો
 “થોભાવો ! ૨૪-૨૫. અહો મારા પ્રભુ ! હું આપના શાસનમાં હજી મને કાંઈ
 “વિકલ્પ વર્તે છે કે આટલાટલું યોદ્ધી રહ્યો છું છતાં આપ મને ઉત્તર પણ આ-
 “પાતો નથી. ૨૬. હે પ્રભુ ! હું આટલી હદે સદેવો, આપનો સેવક થયો, છતાં હજી
 “પણ પરિપહો મને કેમ ત્રાસ આપે છે ? ૨૭. પ્રણામ કરનાર જનોને મહાવીર્ય
 “આપનાર મારા પ્રભુ ! નાદાન ઉપસર્ગો હજી પણ મારો કેડો કેમ મૂકતા નથી ?
 “૨૮. આપની સંસીપે રહેલા આખા જગતને આપ બુઝો છો, છતાં હે નાથ ! કયા-
 “યરૂપ હુકમનોથી પીડાતા મને આપ હજી કેમ ભેતા નથી ? ૨૯. હે પ્રભુ ! આપ
 “તો દયાના લંકાર છો, છતાં આપ કપાયથી ત્રાસ પામતો મને જોઈ રહ્યા છો અને
 “ઉપેક્ષા કરો છો, પણ આપે મારા સંબંધમાં ઉપેક્ષા કરવી એ કોઈપણ રીતે યોગ્ય
 “નથી, કારણ કે આપ એ હુકમનોથી મને છોડાવવાને પૂરતા શક્તિવંત છો. ૩૦.
 “અહો મહા લાગ્યવાન ! આપ સંસારનો પાર પારી ગયેલા છો, તેમને જોઈને
 “મને સંસારમાં હવે એક ઘણવાર પણ રહેવાની ઈચ્છા થતી નથી, તેમાં મને
 “આનંદ આવતો નથી, તેમાં મને મજા આવતી નથી. ૩૧. છતાં હે મારા પ્રભુ !
 “મારો અંદર રહેલો મોટો અંતરંગ શત્રુસમુદાય મને બહુ સખ રીતે બાંધી લે છે,
 “મારો કેડો મૂકતો નથી તો હવે હું શું કરું ? કેમ કરું ? ૩૨. હે દયાળુ ! મારા

જૈન સમાજના અભ્યુદય અર્થે સહૃદય જનોને કંઈક કથન.

૧૮૫

“ ઉપર દયા લાવીને આપ એ મારા અંદર રહેલા શત્રુસમુદાયને અટકાવો, હડાવો,
“ પાછા પાડો, જેથી હું આપ સાહેબની પાસે જલદી આવી પહોંચું. ૩૩. અહો ભ-
“ ડવીર ! આ સંસાર આગો તમારે આધીન છે, અને સંસારનો પાર પમાડવાનું
“ પણ તમારા હાથમાં જ છે, છતાં હું પરમેશ્વર ! હવે શામાટે બેસી રહ્યા છો ? કેમ
“ બેસી રહ્યા છો ? ૩૪. હવે તો મને સંસારનો પાર પમાડી આપો, તેમાં જરાપણ
“ વિલંબ ન કરો; આશ્ચર્ય છે કે આવી રીતે પ્રકટપણે કરાયેલી મારી પ્રાર્થના આપ
“ જેવા મહાનુભાવો સાંભળતા નથી. ૩૫.”

ઉપર પ્રમાણે પ્રાર્થના કરી રહ્યા પછી આંખ મીચાઈ ગઈ, પરમાત્માનો કાંઈક સાક્ષાત્કાર થયો, થોડો વખત એ અતિ આનંદદાયક સ્થિતિ અનુભવી ધર્મશાળા તરફ સર્વ સાથે પાછું આગમન થયું, લોજનક્રિયા કરી લઈ પાછા વળવાની સુસાદ્દરીની તૈયારી કરી લીધી, પણ મન એકવાર પાછું જળમંદિર તરફ ખેંચાયું, તેથી ચાલતે સુકામે એ અતિ શાંત સ્થાનને દૂરી લેટી આવ્યું અને એ સ્થાનને નિરખતાં એ સ્થાનમાં આગલી રાત્રે તથા તે દિવસે અનુભવેલ આનંદરસના કદલોલમાં મ-જ્જન કરતાં સુસાદ્દરીને માર્ગે પડ્યા. હજુપણ એ પ્રસંગ યાદ આવે છે ત્યારે શેમાંય ખડાં થાય છે, મન અસાધારણ આનંદસ્થિતિ અનુભવે છે અને જીવનની તે સુંદર દશાને યાદ કરી એ સ્થળને ભેટવાને, એ શાંતિનો અનુભવ કરવાને, એ આત્મરમણતા પ્રાપ્ત કરવાને ઇચ્છા-હોંશ-અભિલાષા મનમાં સર્વદા રહે છે.

જૈનસમાજના અભ્યુદય અર્થે સહૃદય જનોને કંઈક કથન.

૧ જૈન બાળકો, બાળિકાઓ, યુવકો, યુવતીઓ વિગેરેને પવિત્ર શાસનશૈલીથી કેળવી શકે એવા નયુનેદાર જૈન શિક્ષકો અને શિક્ષિકાઓ તૈયાર કરવા-કરાવવા સહુથી પહેલું લક્ષ્ય પહોંચાડી તે માટે જોઈતી તૈયારી જલદી કરવી જોઈએ.

૨ આપણી કોમનો જે અઢળક પૈસો જમણવાર પ્રમુખ અદ્ય ઉપયોગી દિ-શાઓમાં ખર્ચાય છે તે હવે બને તેટલો ઉત્તમ ભતિની કેળવણીને પ્રચાર કરવા અર્થે ખર્ચાવો જોઈએ. સહૃદય શ્રીમતોએ તેમાં પહેલ કરીને અન્ય જનો માટે શુભ દાખલો બેસાડવો જોઈએ.

૩ સીદાતા જૈન બંધુઓ અને જ્ઞેનોના ઉદ્ધાર માટે સારાં ફંડ એકઠાં કરી તેવડે તેઓ સારી લાઈન ઉપર ચઢી સ્વાશ્રયી બનવા પામે તેવો સંગીન પ્રબંધ થવો જોઈએ.

૧ ઉપરની આખી પ્રાર્થના ખરા અંતરથી કરાયેલ અને ખાસ પ્રભુ પાસે હમેશાં બોલવા લાયક હોવાથી અહીં આખી આપેલ છે. તે પ્રાર્થના પંક્તિમાં ગુજરાતી ભાષામાં આપવાની ઇચ્છા છે, તે હવે પછીના અંકમાં આપવામાં આવશે. તંત્રી.

૪ જૈનસમાજનો જલદી અભ્યુદય થવા પામે એવા શાસનપ્રેમ સાથે ઉઠી દીલની દાગ-દિલસોણ ધરાવે એવો સ્વયંસેવક યા નિઃસ્વાર્થ સેવાકારક વર્ગ તૈયાર કરવો જોઈએ અને તે આટલે કાર્યની વહેંચણી કરી સ્વકાર્ય શરૂ કરી દેવું જોઈએ. દ્રવ્ય અને ભાવ ટકરણ સાધી શકાય એવા લક્ષ્યથી કાર્ય કરવું જોઈએ.

૫ રડવા-કુટવામાં તેમજ ફટાણાં ગાવામાં તેમજ નકામી કુથલી કરવામાં જે પુષ્કળ વખત નકામો કાઢી નાંખવામાં આવે છે તેનો ખચાવ થઈ શકે તથા સ્વપરહિતમાં અભિવૃદ્ધિ થવા પામે તેવો ઉપદેશ સ્થળે સ્થળે સંકોચ વગર નિર્ણયપણે આપવો જોઈએ.

૬ જે કોઈ જાહેન કસનરીથી વિધવા થવા પામે તેના આત્માને શાન્તિ-દિલ-સોણ મળે તેમ તેને સારા અભ્યાસમાં અને સારી સંગતિમાં જોડવા કાળજી રાખવી જોઈએ. નહિ કે તેને નજરકેદ જેવી સ્થિતિમાં રાખી તેના દુઃખમાં વધારો થાય તેવી ઉલટી રીતિ આદરવી. વીરપુત્રો અને વીરપુત્રીઓએ મિથ્યા શોક-સંતાપ તથા ખરી કેળવણીનો સ્વાદ મેળવી અન્ય ભવ્યાત્માઓને તેનો સ્વાદ ચખાડવો જોઈએ. વિધવા તેમજ સધવા જાહેનો જે ખરી કેળવણી મેળવી શકશે તો તેઓ પોતાની જાતિજાહેનોને ઉદ્ધારવા અને સ્વસંતતિને પશુ કેળવવા ભાગ્યશાળી નિવડશે.

૭ અન્ય કોમો કેળવણીનો જાહેનો પ્રચાર કરી આગળ વધતી જાય છે, તેમની હુશેલમાં ઉસા રહેવું હોય તો જૈનોએ તન, મન, ધનથી કેળવણીમાં સંગીન વધારો કરી સ્વકોમની ઉન્નતિ સાધવા પૂરતું લક્ષ આપવું જોઈએ.

૮ શરીરનું આરોગ્ય સારી રીતે સચવાય એવાં નિર્દોષ અને નિયમિત ખાન-પાન, વ્યાયામ (ચળ કસરત), સ્વચ્છ હવાપાણી અને સારા પ્રકાશવાળાં નિવાસ-સ્થાનનું સેવન કરવું જોઈએ. એ વગર ઘણાંએક ભાઈ-બહેનો અનેક પ્રકારનાં રોગથી રીખાતા જણાય છે.

૯ રાજસી અને તામસી પ્રકૃતિને ઉત્તેજિત કરે એવો ખોરાક તથા, સાત્ત્વિક પ્રકૃતિને પોષણ આપે એવા સાત્ત્વિક ખોરાકથી શરીરને પોષણ આપી સાત્ત્વિક વિચાર, વાણી અને આચારનું સદાય સેવન કરવું, જેથી સ્વપરહિતમાં ચોક્કસ વધારો થવા પામે.

૧૦ સર્વને સ્વઆત્મા સમાન લેખવા, દુઃખીના દુઃખ કાપવા, સુખીને દેખી દિલમાં સંતોષ-પ્રમોદ ધરવો અને આતિ શૈદ્ર-નિર્દય કાર્ય કરનારથી વેગળા રહેવું, રૂઝી રહેણી-કરણીવહેજ પોતાનો નિસ્તાર થઈ શકશે.

૧૧ હિંસાદિક સકળ પાપસ્થાનકથી સદંતર દૂર રહેવું અને અહિંસાદિકને પ્રેમથી આદર આપવો.

સ. ક. વિ.

સ્વચ્છાચારવિચારની શુદ્ધિ માટે દરેક જૈને આપવું જોઇતું લક્ષ.

૧૦૭

સ્વઆચારવિચારની શુદ્ધિ માટે દરેક જૈને આપવું જોઇતું લક્ષ.

ઉત્તમ પ્રકારની કેળવણી અને શ્રદ્ધાદિકની ખામીથી કેટલાક લાઈ જહેનોનું આચરણ એવું જોડું હોય છે કે તેને લઈને આખો સમાજ વિગોવાય છે અને તેઓ બહુધા જે ધર્મ પાળતા હોય છે તેની પણ નિંદા થવા પામે છે, તેથી પ્રથમ તો ધર્મના અંગરૂપ આચરણની શુદ્ધિ અવશ્ય કરવાની જરૂર રહે છે.

૧ શુદ્ધ દેવ, ગુરૂ, સંઘ, તીર્થાદિકનાં દર્શન-વંદન પૂજા સ્તુતિ પ્રસંગે યથોચિત અંગશુદ્ધિ, વસ્ત્રશુદ્ધિ, મનઃશુદ્ધિ, સ્થળશુદ્ધિ, ઉપગરણશુદ્ધિ, દ્રવ્યશુદ્ધિ, અને વિધિ-શુદ્ધિ સાચવવાનો અવશ્ય ખપ કરવો જોઈએ. આપણામાં આચારશુદ્ધિ હોવાનો દાવો કરવા પહેલાં આપણે તેનો કેટલો ખપ કરીએ છીએ-કરવા કાળજી રાખીએ છીએ તેનું અવલોકન બરાબર કરવું જોઈએ. જે જે વ્યાજબી ઉપાયરૂઢે શરીરાદિક-શુદ્ધિ સચવાય તે તે ઉપાય પ્રમાદ રહિત આદરવા જોઈએ. જેમ દેવગુરૂની પૂજા-લક્ષિત પ્રસંગે ગૃહસ્થને વિધિયુક્ત જળસ્નાનની જરૂર કહી છે, તેમ સ્વછવનની સાર્થકતા કરવા અને તેને ટકાવી રાખવા જરૂર પૂરતો શુદ્ધ સાત્ત્વિક આહાર ન્યાયો-પાજિત દ્રવ્યવડે મેળવી લેવાની, સહુને આત્મતુલ્ય લેખવાની, પ્રિય અને હિતકર એવુંજ સત્ય બોલવાની, દ્રઢતાપૂર્વક પ્રમાણિકતાનું ધોરણ આદરીને તે પ્રાણીત સુધી નભાવવાની, પરબીને માતૃતુલ્ય લેખવાની, પરિશ્રદ્ધની મમતા ટુંકી કરી સતોષવૃત્તિ સેવવાની, કોષાદિક દુષ્ટ કષાયોને ઉપશમાવવાની, રાગ દ્વેષને પાતળા પાડવાની, કલેશ કંકાસ દૂર કરવાની, વગર વિચાર્યા વચનવડે સ્વપરને પરિતાપ થતો અટકાવવાની, સાનુકૂળ કે પ્રતિકૂળ સંયોગોમાં થતાં હર્ષ જેદથી બચવાની, દોષ દ્રષ્ટિથી થતી પર-નિંદાથી પરહેજ રહી ગુણદ્રષ્ટિથી સદગુણની પ્રશંસા કરવાની, શુદ્ધ સરલ પરિણામ આદરી રહેણીકહેણી એક સરખી રાખવાની અને શુદ્ધ દેવાદિક તત્ત્વને યથાર્થ ઓ-ળખી તેના ઉપર અચળ શ્રદ્ધા-આકીર્ણ જાળવી રાખવાની અત્યંત આવશ્યકતા છે.

૨ ગમે તેવાં કાળાં ધોળાં કરી અર્થ (દ્રવ્ય) મેળવી દાન પુન્ય કરી પવિત્ર થવાશે એમ કેક ગુઘ્ઘ જનો માને છે. તેતો કાદવવડે અંગ લેખી પછી તેને જળાવડે શુદ્ધ કરવા જેવું મૂળાંબલરેલું અને અહિતકારી કામ છે. એમ સમજી ‘પપ્પા પાપ ન કીલ્યે, (તો) પુન્ય કીધું સો વાર’ એ વાત દિલમાં કોરી રાખી કેઈ પણ પ્ર-કારની અનીતિ-પરવંચનાદિકથી સદંતર દૂર રહેવું જોઈએ, અને સત્તીતિ આદરી સરલ વ્યવહારી થવું જોઈએ.

૩ જ્ઞાનપાનના સંબંધમાં ચોખ્ખાં સાચવવા પૂરતી કાળજી રાખવી જોઈએ.

૪ દેવ સમાન પવિત્ર બની શુદ્ધ દેવગુરૂની ઉપાસના કરવી જોઈએ.

જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

૫ નિજ આત્મસ્વરૂપનો વિચાર કરવો એ બુદ્ધિ પામ્યાનું ફળ છે.

૬ ઉત્તમ વ્રત નિયમ સમજીને આદરવા એ આ ક્ષણિક દેહ પામ્યાનો સાર છે.

૭ શુભ પાત્રને નિઃસ્વાર્થપણે પોષણ આપવું એ દ્રવ્ય પામ્યાનો સાર છે.

૮ પ્રાણી માત્રને પ્રિયકારી થાય એવું બોલવું એ વાચા પામ્યાનો સાર છે.

૯ બુદ્ધિબળ પામી નકામી પ્રપંચબળમાં પડી, નિજ આત્મસ્વરૂપની કશી વિચારણા કરતો નથી તે બુદ્ધિ પામ્યો છતાં નહિ પામ્યા બરોબર છે.

૧૦ માનવલય તથા આર્યકુળાદિક સત્સામગ્રી પામ્યા છતાં, ઉત્તમ પ્રકારના વ્રત નિયમનું પાલન કરી તેની સાર્થકતા જે કરી શકતો નથી તે તે નહિ પામવા બરોબર છે.

૧૧ પૂર્વ યુન્યયોગે પુષ્કળ દ્રવ્ય સંપત્તિ પામ્યા છતાં તેનો સત્પાત્રમાં વ્યય નહિ કરતાં જે તેનો કુવ્યસનાદિકમાં સ્વચ્છંદીપણે વ્યય કરે છે તે તે નહિ પામવા બરોબર છે.

૧૨ જે સમર્થ વચનગળ પામ્યા છતાં મિષ્ટ વચન બોલવાવડે લોકપ્રિય થવાને બદલે અપ્રિય વચન વાપરી લોકો સાથે કડવાશ કરે છે તે વાચા નહિ પામવા બરોબર છે.

૧૩ જો તમે અન્ય પાસે ભણાવુંવર્તનની ચાહના રાખતા જ હો તો તમે પોતે જ પ્રથમ અન્ય પ્રત્યે ભણું વર્તન કરી બતાવો..કહેવું સહેલું છે પણ કરવું કઠણ લાગે છે.

૧૪ બીજાનું પ્રતિકૂળ આચરણ તમને અનિષ્ટ લાગતું જ હોય તો તમે જાતે જ ધર્મ પ્રત્યે પ્રતિકૂળ આચરણ કરતાં વિરમો, અનુકૂળ આચરણ જ કરો.

૧૫ પરની નિંદા કરવી તે કનક કથોળા જેવા સ્વમુખથી પારકા મળ ચુંથવા જેવું છે.

૧૬ હુંસ જેવા ઉત્તમ સારગ્રાહી બનવું પણ કાગ જેવા છિદ્રગ્રાહી થવું નહિં.

૧૭ તમારું શ્રેય ચાહતાં જ હો તો સર્વ કોઈનું હિત-શ્રેય-કલ્યાણ જ ચિન્તવો.

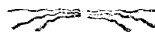
૧૮ યથાશક્તિ પરહિત કરવા તત્પર રહેશો તો તેથી સહેજે સ્વહિત કરી શકશો.

૧૯ ગુણી અને સદ્ગુણીને નિરખી પ્રમુદિત બનશો તો તમે પણ પરિણામે ગુણી અને સદ્ગુણી થઈ શકશો. ચિત્તની પ્રસન્નતાવડે રૂકુંજ પરિણામ આવે છે.

૨૦ નીચા, નિંદક યા નિર્દય પ્રત્યે રોષ કરવાથી લાલાને બદલે હાનિ અધિક થાય છે.

૨૧ અસાધ્ય વ્યાધિની જેમ તેવાની પ્રત્યે ઉપેક્ષા (રાગ દ્વેષ રહિત તટસ્થ વૃત્તિ) કરવી ઉચિત છે.

(લેખક સ. ક. વિ.)

મૃગસુંદરી.

(ભાષાન્તર કર્તા—પુરુષોત્તમ જયમલ મહેતા—સુરતા)

શ્રી નાભિવંશના આમૃષણ સમાન, ભવ્ય જીવોરૂપી કમલને વિકસિત કરવામાં સૂર્ય સમાન, મરૂદેવીના પુત્ર, વણુ જગતના ગુરુ શ્રીમાન પ્રથમ તીર્થંકર આદિનાથ પ્રભુને નમસ્કાર કરીને પ્રાણીરક્ષણના મહાન કારણરૂપ, વિવેકરૂપી પાણીનું સિંચન કરવામાં સમુદ્ર સમાન ચુલા ઉપર ચંદરવા બાંધવાથી પ્રાપ્ત થતા ધર્મને સર્વ જીવોને બોધ થાય તે માટે હું કહીશ.

આ જંબુદ્વીપના દક્ષિણ ભરતક્ષેત્રમાં દેવલોક સરખી ઋદ્ધિ સંયુક્ત શ્રીપુર નામનું નગર અતીવ શોભા ધારણ કરે છે. તે નગરમાં સૂર્ય સમાન તેજસ્વી, મહોટી સંપત્તિ સમન્વિત શ્રીષેણ નામે રાજા રાજ્ય કરે છે. જેમ સર્વ સુંદર સંરિતાઓ સર્વ દિશાઓમાંથી આવીને વિવિધ પ્રકારના શ્રેષ્ઠ રત્નરાશિથી ભરપૂર સમુદ્રને વરમાળારોપણ કરે છે, તેમ શૌર્ય, ધૈર્યદિ અનેક સદ્ગુણોરૂપી માણિક્યથી શોભાયમાન આ શ્રીષેણ રાજાને સર્વ પ્રકારની સંપત્તિઓ દરેક દિશાઓમાંથી આવીને વરદી છે, અર્થાત્ સર્વ સંપત્તિઓ તે રાજાનું જ દાસત્વ સ્વીકારે છે. અત્યંત બર્ચકર યમરાજાની પેઠે શત્રુસમુહને બસહનીય પ્રચંડ પરાક્રમવાન, બન્ધુવર્ગ તથા સ્વજન સમુદાયને સૌમ્ય મૂર્તિમાન, સત્પુરુષોના ચિત્તને આનંદદાયક એવા તે રાજાને સાક્ષાત્ બળે બીજી લક્ષ્મી જ ન હોય એવી નિર્મળ શિયલવ્રતરૂપી આમૃષણોથી સુશોભિત કમલા નામની સહધર્મિણી (સ્ત્રી) છે. તે રાણી મિષ્ટતાયુક્ત વચનાલાપ કરવામાં કોયલ સમાન, રૂપસૌંદર્યમાં લાવણ્યની મૂર્તિ જેવી ઉર્વશી અપ્સરા સમાન, ગતિમાં રાજહંસીસમાન વિગેરે અનેક સદ્ગુણોથી શોભતી હતી. જેમ સ્વર્ગલોકમાં દેવાંગનાઓ દેવો સાથે રમણીય વિષયસુખના ત્રિલાસોમાં સદા નિમગ્ન રહે છે, તેમ તે રાણી પણ પોતાના સ્વામી સાથે દિવ્ય સુખ નિરંતર લોગવે છે.

એ પ્રમાણે વિષયસુખ લોગવતાં કેટલોએક કાળ પસાર થયો, તેવામાં એક દિવસ રાણીને રાત્રિના છેલ્લા પહોરે ઉત્તમ સ્વપ્ન આવ્યું; ઉત્તમ સ્વપ્ન જોવાથી રાણી ચિત્તમાં અત્યંત હર્ષ પામી અને સવારમાં પોતાના પતિને તે સ્વપ્નનું સ્વરૂપ નિવેદન કર્યું, ત્યારે રાજાએ તેને સ્વપ્નનું રૂપ કહ્યું કે—‘ હે દેવી ! સર્વ શ્રેષ્ઠ ગુણોને ધારણ કરનાર, રાજાના સમુદયથી સેવા કરાતો, તેમજ પોતાના તીક્ષ્ણ બુદ્ધિભળથી સુરગુરુ બૃહસ્પતિને પણ જીતે એવો પુત્રરતન તને પ્રાપ્ત થશે. ’ આવાં પ્રકારનાં રાજાનાં વચનો સાંભળી રાણીના શરીરે શેમેરોમ આનંદ વ્યાપ્યો અને તેજ દિવસથી તેણે

જેમ પૃથ્વી નિધાન ધારણ કરે તેમ ગર્ભને ધારણ કર્યો. પછી જેમ મેઝ પર્વત પૂર્વ દિશામાં સૂર્યને જન્મ આપે છે અને પૃથ્વી કદવવુક્ષને જન્મ આપે છે તેમ કમલા દાહ્યકે સંપૂર્ણ રામચંદ્ર પુત્રને જન્મ આપ્યો. રાત્રીએ પુત્રજન્મની વધાનહાલી સાંભળીને સ્વર્ગના દુર્ગની મહોટાં હાલ આપવા પૂર્વક તથા બંદીજનોને છોડી દેવા પૂર્વક પુત્રજન્મને મહોત્સવ માની સારી રીતે કર્યો. ગુણ દિવસે કુટુંબવર્ગને આગમણ કરી લોકજન-સાગર કવચ પૂર્વે સ્વર્ગના તુલસી તે પુત્રહું 'દેવરાજ' નામ રથાપન કરાવ્યાં આપ્યું.

જેમ ભંડારા દુગ્ધપદ્મમાં વૃદ્ધિ પામે છે તેમ આ પુત્ર પણ શાવભરતાથી લાલસાવાન દર્શાવે તેમજ સાતગિતાદિ કુટુંબવર્ગને સ્વભાવપ્રમાણવ્યતાથી આનંદ પચાડતો દિવસે દિવસે વૃદ્ધિ પામવા લાગ્યો. તે જ્યારે આઠ વર્ષની ઉમરનો થયો ત્યારે તેને હરુષ રોગ ચોસઠ કળામાં પ્રવીણતા જોવાવી અને અતુકમે તેણે કામક્રીડા કરવાના હિંમત તુલ્ય હુવાવસ્થા પ્રાપ્ત કરી.

કામક્રીડા પૂર્વેકવર્ષ કરેલા દુષ્ટ કર્તવ્યના ક્રોધથી તેના શરીરમાં અત્યંત દુઃખાદિ છ કોટ નામનો સહારોગ અકસ્માત ઉત્પન્ન થયો. કોઈની પીડાથી તેનું શરીર તદ્દન છુક થઈ ગયું અને જેમ ચોડા પાણીમાં માછલાંઓ સંચાર કરી શકે નહિ તેમ તે કુમાર પણ કોઈ સ્થળે જઈ આવી શકતો નહિ. જેમ ઉખરભૂમિમાં વાવેલું ખેત નહિ હમલાં તદ્દન નિષ્ફળપ્રાય થાય છે તેમ તે કુમારના રોગની મહોટા પ્રોત્ક, પૈકોએ ચિકિત્સા કરી છતાં તે રોગ ઘાનંત થયો નહિ ને સર્વ ઉપાયો બર્થ જવા ન બૌણ્ય, ર દાહુન, ડ મંત્ર, જ નદ્યવ, પ મહોત્સવ તથા સર્વ વસ્તુઓ સુખસ્વકામેજ રજો છે, પણ દુર્માર્ગ હોય ત્યારે તેથી નિપરીત પરિણામ ઉપજવનાર બને છે. એ પ્રમાણે કુમારની પીડા પામતા કુમારને હુષ્કર્મના સંયમ થઈ ચોરા ચોરા પેલોએ વૈષ્ણવો કર્યા છતાં શિવ મંત્ર જ્યો નહિ અને સાત વર્ષ વીતી ગયાં.

એક દિવસ રાત્રીએ આખા શહેરમાં પટહ વગરાવીને એવી ઉદ્દોષણા કરાવી કે 'સહારા પુત્રને જે શુદ્ધિશાળી પુરુષ નિરોગી કરશે તેને સહાર્ અર્ધ રાત્ર્ય આપાંચ તેમાં કાંઈપણ સંશય નહવો નહીં.' તે નગરમાં જીવ અજીવ આદિ નવતરવને જલુનાર, શુદ્ધિમાન, ધનવાન અરોહત્ત નામનો શાવક વસે છે. તે શેઠને વરના આગમણ સુલ્ય લક્ષ્મીવતી નામની પત્નિ છે. તેને સર્વ સ્ત્રીઓમાં શિરોમણિ સોમચંદી નામની પુત્રી છે. તે પુત્રી જન્મથી સાંકીને શિયલશંખાર ધારણ કરવાવાળી રોગાળી જેઠ કળા સહિત સાધાત્ શરસ્વતીદુર્જા પ્રતિગિર્ગ હોય તેવી શેલે છે. ઉપર મંત્રહોત્રી પટહ વાગતો સાંભળીને સોમચંદીએ તે પટહ ઝીંધ્યો. રાત્રીને ખગર

પડવાથી તેને સલામાં જાણાવી. સોમશ્રી સભામાં ગર્ધ, કુમારનું અત્યદ્વ્યૂત રૂપ જોઈને તેના શરીરમાં એકદમ રક્તમાં ઉત્પન્ન થયાં. તે કુમારને સોમશ્રીએ પોતાના હાથથી સ્પર્શ કરીને તથા પોતાના ચરણજળથી સિંચન કરીને જેમ લલચણને વિશ્વસ્થાએ સ્વચ્છરહિત કર્યો હતો તેમ તેજ વખતે રોગરહિત કર્યો. રાત્રને પુત્ર નિરોગી થયાની વધામણી મળી, એટલે તેણે ત્યાં આવી સોમશ્રીના પિતાને વિસમ્પિ કરી પોતાના પુત્રની સાથે તેનું લગ્ન ઘણાજ આનંદમહોત્સવપૂર્વક કર્યું.

આવા આશ્ચર્યકારક ઘટનાવળી સર્વ પ્રભાવનોને જાણ થવાથી સર્વના મુખમાંથી એવા ઉદ્ગારો નીકળવા માંડ્યા કે અહો ! શિયલવ્રતનું માહાત્મ્ય ખરેખર વચનથી પણ અગોચર છે. જુઓ તેના ડાબા હાથના સ્પર્શ માત્રથી તેમજ ચરણજળના સિંચનથી કુમાર કામદેવ તુલ્ય રૂપવાન તથા નિરોગી થયો. કહું છે કે:—

यस्य स्मरण मानेण, सर्वे संसारजा रुजः ।

शरीरिणो विशीर्यन्ते, सोऽयं शीलभिमग्नवः ॥

देवदाणवमंधवा, जकस्वरक्वस्सकिन्नरा ।

वंभचारि नयंसंति, दुक्करं जे करंति ते ॥

‘જે શિયલવ્રતના સ્પર્શથી માત્રથી પ્રાણીઓના સંસારમાં ઉત્પન્ન થતા તમામ રોગો નાશ પામે છે તે શિયલવ્રતરૂપ કોઈ નવા વૈદ્યનો પ્રવાવ અતિુગ્ધૂત છે. દેવતાઓ, દાનવો, ગંધર્વો, યક્ષો, રાક્ષસો અને કિન્નરો સર્વે દુઃકર કાર્ય કરનાર એવા બ્રહ્મચર્ય ધારણ કરનારાઓને નમસ્કાર કરે છે.’

શિયલવ્રતના માહાત્મ્ય વિષે ઓસેરાપ્રભાવોએ સિદ્ધરમકરમાં કહું છે કે:—

व्याघ्रव्यालजलानलादिविषदस्तेषां व्रजन्ति क्षयं,

कलषाणानि समुलसन्ति विमुखाः सान्निध्यमध्यासते ।

कीर्तिः स्फूर्तिमिरति यात्पुण्यं धर्मः प्रणश्यत्पवं,

स्वनिर्वाणमुखानि सन्निदधते ये शीलमाविभ्रते ॥ ૧ ॥

હરતિ કુલકલંકં લુપ્પતે પાપકંકં, મુકુતમુષચિનોતિ શ્લાઘ્યતામાતનોતિ ।

નમયતિ સુરવર્ગં દન્તિ દુર્ગોપસર્ગં, રચયતિ શુચિશીલં સ્વર્ગોક્ષૌ સલીલમ્ ॥ ૨ ॥

તૌગત્યગ્નિરાપે સ્વજત્યહિરપિ વ્યાઘ્રોઽપિસારંગતિ,

વ્યાલોઽપ્યશ્વતિ પર્વતોઽપ્યુપલતિ ક્ષ્વેદોઽપિ પિયુપતિ ।

વિદ્રોઽપ્યુત્સવતિ મિયંત્યરિરપિ ક્રૌઢાતઢાગત્વપાં-

નાથોઽપિ સ્વમુદત્યદ્ભવપિ નૃપાં શીલમ્ભાવાદ્દુષ્ટમ્ ॥ ૩ ॥

૧૨૦

જ્ઞેન ધર્મ પ્રકાશ.

શ્રી ગૌતમગણધરની સજ્જાય.

સમવસારણુ સિંહાસનેણ, વીરણ કરે તે વખાણ;

હશમે ઉત્તરાધ્યયનમેણ, તે ઉપદેશ સુખાણ.

સમયમે'ં ૧

ગોયમ મ કર પ્રસાદ. ૧

વીર જિનેશ્વર શીખેણ, પરિહર મદ વિપવાદ.

સમયમે'ં ૦

ગોયમ મ કર પ્રસાદ-એ આંકણી.

જિમ તરૂપંડુર પાનડોણ, પડતાં ન લાગેણ વાર;

તિમ એ માણસ જીવડોણ, શિર ન રહે સંસાર.

સમયમે'ં ૨

હાલાચણી જળ યોસનો'ણ, ગિણુ એક રહે જળાગિંદ;

તિમ એ ચંચળ જીવડોણ, ન રહે છંદ નરિંદ.

સમયમે'ં ૩

સુદમ નિગોદ ભમી કરીણ, રાશી ચલ્લો વ્યવહાર;

લાળ યોરાશી જીવાયોનિમે'ણ, લાલો નરભવ સાર.

સમયમે'ં ૪

શરીર જરાએ બજારોણ, શિર પર પળીયા'ણ કેશ;

છંદ્રીભળ હીણાં પડ્યાંણ, પગ પગ પેળે કલેશ.

સમયમે'ં ૫

ભવસાયર તરવા લાણીણ, ચારિત્ર પ્રવહણ પૂર;

તપ જપ સંજમ આદરોણ, ચોક્ષ નગર છે દૂર.

સમયમે'ં ૬

ઈમ નિસુણી પ્રકુ દેશનાણ, ગણુધર થયા સાવધાન;

પાપ પડળ પાછાં પડ્યાંણ, પાપ્યા કેવળજ્ઞાન.

સમયમે'ં ૭

ગૌતમના સુણુ ગાવતાંણ, ઘર સંમતની કોડ;

વાચક શ્રીકેરાણુ ઈન લાણેણ, વંદુ એ કર જોડ.

સમયમે'ં ૮

અવજ્ઞાના અણમૂલાં આમૂષણ.

(સંચાલક-દશતરી નંદલાલ વનેશંદ મોશળીવાળા-ધોરાણ)

જે શ્રી પતિવ્રતા મ્હને પતિપરાયણ થઈને સર્વદા હસતે સુખડે નિજ પતિની સેવા કરે છે તેજ ઉત્તમ ધર્મપત્ની કહેવાય છે.

૧ અમય માન. ૨ ખીણ-પાંકણ. ૩ આકળનો. ૪ ધોળા.

માહાત્મ્યથી જેર અમૃત સમાન બને છે, દુષ્ટ દેવ ચાકર થઈને રહે છે. સતીઓને કયું કાર્ય દુષ્કર છે? અર્થાત્ કાંઈજ નથી. હે રાજન! શિયલવ્રત વડે નિર્મળ ચિત્ત-વાળી આ તારી સ્ત્રીના ફક્ત હાથના સ્પર્શથીજ તું ક્ષણવારમાં નિરોગી થયો તે સર્વ શીલવ્રતનું માહાત્મ્ય છે.”

મોહરૂપી અંધકારને દૂર કરનાર શુરવર્ચના મુખથી ઉપર પ્રમાણેની ધર્મદેશના સાંભળીને આશ્ચર્ય ઉત્પન્ન થવાથી રાજાએ મુનીશ્વરને આ પ્રમાણે પૂછ્યું. ‘અત્યંત લયકર અને અનેક પ્રકારનાં ઔષધોથી પણ અસાધ્ય આ કુષ્ઠ રોગ મ્હારા શરીરમાં સાત વર્ષ સુધી કયા કર્મના ઉદયથી રહ્યો?’ મુનિરાજે કહ્યું કે “હે રાજન! તે પૂર્વજન્મમાં જે કર્મ ઉપાર્જન કર્યું છે તે સર્વનો અથથી ઇતિ પર્યન્ત વૃત્તાન્ત હું કહું છું તે તું એકાગ્ર ચિત્તથી શ્રવણ કર.

“આ ભરતક્ષેત્રમાં વસંતપુર નગરમાં દેવદત્ત નામનો શેઠ હતો. તેને દેવસેના નામની સ્ત્રી હતી. તેને અનુક્રમે ૧ ધનદેવ, ૨ ધનદત્ત, ૩ ધનમિત્ર, ૪ ધનેશ્વર એમ ચાર પુત્રો થયા હતા. તે ચારે પુત્રો મિથ્યા ધર્મમાં મોહિત થવાથી જૈનધર્મથી તદ્દન વિસુખ તેમજ કદાચહરૂપી મોટા ગ્રહથી ગ્રસ્ત થયેલા તથા સત્કર્મથી રહિત હતા. પૃથ્વીના આભૂષણ તુલ્ય મૃગપુર નામના નગરમાં જૈનધર્મમાં સંપૂર્ણ ભક્તિવંત જિનદત્ત નામનો ધનવાન શેઠ રહેતો હતો. તે જિનદત્તને જન્મથી આરંભીને સુંદર વ્રત પાલન કરનારી સુવ્રતા નામની સ્ત્રી હતી. તેને મૃગસુંદરી નામની એક પુત્રી થઈ હતી. તે પુત્રીના નેત્રો હરિણ સરખા હતા, શરીરની સૌંદર્યતા ચન્દ્ર સમાન હતી, ગતિ મહોન્મત્ત હાથી સમાન હતી. સ્ત્રીઓને યોગ્ય ચોસઠ કળાઓ શીખવા પૂર્વક તેની ઉંમર દિવસે દિવસે વૃદ્ધિ પામી. અનુક્રમે તે મૃગસુંદરી કામદેવને નિવાસ કરવાના સ્થાનભૂત યુવાવસ્થાને પ્રાપ્ત થઈ અને શુરણી ખાસે તેણે ત્રણ અભિગ્રહ ધારણ કર્યા. ‘મ્હારી જીંદગી પર્યંત સત્પુરુષોને દાન આપીને અને જિનેશ્વરની પૂજા કરીને હું લોજન કરીશ, તેમજ રાત્રિલોજન કદાપિ કરીશ નહિ.’ અન્યદા તે મૃગપુર નગરમાં વસંતપુર નિવાસી દેવદત્ત શેઠનો પુત્ર ધનેશ્વર વિવિધ પ્રકારના કરીયાણાઓ લઈને વેપાર કરવા માટે આવ્યો. કરીયાણાઓની વેપારી વર્ગમાં આપ હે કરતાં તેને ઘણો લાભ મળ્યો. કારણકે વહિવટોને વેપાર કરવો તે પંડિતોએ લક્ષ્મી પ્રાપ્ત થવાનું મૂળ કહેલું છે. ‘સત્રિય વીરનરોને લક્ષ્મી હમેશાં તલવારની ધારપર રહેલી છે, વહિવટજનોને વ્યાપારમાં રહેલી છે, બ્રાહ્મણોને સુખમાં રહેલી છે અને કારીગરોને તેની, શિલ્પકળામાં લક્ષ્મી-દેવીએ નિવાસ કરેલો છે.’ એક દિવસ મૃગસુંદરી સુંદર વસ્ત્રાભૂષણો પહેરી શ્રીજિનમંદિરમાં દર્શન કરવા જતી હતી તેવામાં ધનેશ્વરે કામદેવને પ્રગટ કરવામાં દીવી

સમાન ચોવી તેને જોઇ. તે કન્યાને જોઇને તેણે નજીકમાં રહેલા વણિકને ‘પૂછ્યું કે ‘નેતરૂપી હરિણને ગંધન કરવામાં જાળ સમાન આ કયા વણિકની કન્યા છે?’ તે વણિકે ધનેશ્વરને કહ્યું કે ‘શ્રાવકવર્ગમાં શિરામણિ જિનદત્ત શેઠની આ પુત્રી છે અને તેનું નામ મૃગસુંદરી છે. આ જિનદત્ત શેઠ કોઇ દિવસ મિથ્યાત્વી પુરૂષોના સંસર્ગ કરતો નથી, તેમજ શ્રેષ્ઠ ધાર્મિક વિચારવાળો હોવાથી એ કન્યાને માટે તેને યોગ્ય ઉત્તમ શ્રાવકની શોધ કરે છે.’ વણિકપુત્રના સુખથી આ પ્રમાણેની હકીકત સાંભળીને તે કન્યાના પાણિગ્રહણ માટે તે ધનેશ્વરનું ચિત્ત અત્યંત ઉત્સુક બન્યું, તેથી મોટી ધૂર્તવિદ્યા આદરીને તે ઉપાશ્રયમાં શુરૂ પાસે ગયો. શુરૂ પોસેથી કપટ-ક્રિયા કરીને શુરૂના ચરણકમળને કેવી રીતે વંદન કરવું ઇત્યાદિ સર્વ ક્રિયા તેણે શીખી લીધી, તેમજ સર્વ લોકોમાં વિશ્વાસ ઉત્પન્ન કરવા માટે તે સત્પુરૂષોને દાન આપવા લાગ્યો. એક દિવસ તે ધનેશ્વરે જિનદત્ત શેઠ પાસે જઈને મૃગસુંદરીની યાચના કરી. સરલ ચિત્તવાળા જિનદત્તે તે શ્રાવક છે એમ જાણીને તથા ધન ઉપાર્જન કરવામાં કુશળ તેમજ રૂપ અને વયથી પુત્રીને યોગ્ય છે એમ જાણીને પોતાની પુત્રી તે ધનેશ્વરને આપી. હવે ધનેશ્વરે પોતાના કુટુંબવર્ગને ત્યાં ગોલાવ્યો અને મહોત્સવપૂર્વક મૃગસુંદરી સાથે લગ્ન કર્યું. ‘જેમ અભયકુમાર જેવા બુદ્ધિનિધાન મંત્રીવર્ધને શ્રાવિકાનો વેષ ધારણ કરી વેશ્યાઓ ઠગ્યો હતો તેમ સુબુદ્ધિશાળી અન્ય પુરૂષો પણ ધર્મના ગહાનાથી ઠગાઇ શકે છે.’

તે નગરમાં કેટલાએક દિવસ રહીને દેવદત્ત વિગેરેએ જિનદત્તની રજા લઇને તેમજ મૃગસુંદરીને સાથે લઇને ત્યાંથી સ્વનગર તરફ પ્રયાણ કર્યું. અનુક્રમે અરુખ-લિત પ્રયાણથી વસંતપુર નગરમાં સર્વે આત્મા તેમજ મહોત્સવ પૂર્વક નગરમાં પ્રવેશ કર્યો, ત્યારબાદ સર્વે પોતપોતાને ઘેર ગયા. હાથીને ગમે તેટલા પાણીમાં સ્નાન કરાવીએ તોપણ તે પોતાની મહોન્મત્ત પ્રકૃતિને ત્યાગ કરતો નથી, તેમ ધનેશ્વરે પણ પોતાના કુળને ઉચિત સ્વભાવનો ત્યાગ કર્યો નહીં, તેથી નગરમાં નિવાસ કરનાર સ્ત્રીઓ ગામડીયા સ્ત્રીઓની જેમ હાંસી કરે તેમ જૈનધર્મમાં દૃઢ શ્રદ્ધાયુક્ત તેમજ રાત્રિભોજન નહિ કરનાર તે મહાસતીને સર્વે લોકો હસી કાઢવા લાગ્યા. એક દિવસ તેના પતિ ધનેશ્વરે હુકમ કર્યો કે ‘તારે સાધુઓને દાન આપવું નહિ, જિનેશ્વરની પૂજા કરવી નહિ તેમજ રાત્રિને વિશે ભોજન કરવું.’ પોતાના પતિના આવા વિષ્ટ આદેશથી સતીએ મનમાં વિચાર કર્યો ‘કે હવે મ્હારે અહીં શું કરવું યોગ્ય છે? મેં પૂર્વભવમાં કાંઈ પણ વ્રતનું પાલન કર્યું નથી તેથીજ આ ભવમાં મિથ્યાત્વીનો સંસર્ગ થયો છે. અથવા તો મ્હારા સસરા વિગેરેનું મન લેશ માત્ર પણ ગરજું નહિ, તો પછી મારા પતિના દિલમાં દયાભાવ કયાંથી હોય? પરંતુ મારે

તો ગમે તેમ થાય પણ અંગીકાર કરેલ તોતું રૂડી રીતે પાલન કરવું એજ યોગ્ય છે.’ એમ મનમાં ચિંતવીને તેણે ત્રણ ઉપવાસ કર્યા. ત્રણ ઉપવાસ થયા પછી ચોથે દિવસે છાની રીતે શુરની પાસે ગઇ અને આનંદ સહિત બે હાથ ભેડી શુરને પૂછ્યું:— ‘હે શુરવર્ય! મેં જે ત્રણ નિયમો અંગીકાર કર્યા હતાં તેનું અત્યારસુધી તો બરાબર રીતે પાલન કર્યું છે, પણ હવે શૈવમતીના સંસર્ગથી હું નથી બાળતી કે મારી શું સ્થિતિ થશે. હે શુરાજ! આ સંબંધમાં આપ મને કોઇ સરલ ઉપાય બતાવો. કારણકે શાસ્ત્ર શુરવર્યજી લાલાલાલ બાળે છે.’ શુરએ શુભ અવશુભનો વિચાર કરી તેને આ પ્રમાણે શાસ્ત્રસમ્મત વચન કહ્યું કે— ‘હે ભદ્રે! તું પાપરહિત વચન સાંભળ. જીવહયાના શ્રેષ્ઠ કારણરૂપ અને ધર્મમંદિરમાં ધ્વજાતુલ્ય એવા ચંદરવાને જેઓ ચુલા ઉપર બાંધે છે તેઓને પાંચ સાધુઓને દાન કરવાથી અથવા પાંચ તીર્થને નમસ્કાર કરવાથી જેટલું પુણ્ય થાય તેટલું પુણ્ય થાય છે. તેથી એ કાર્ય બને તો કરવું, રાત્રિભોજન કરવું નહિ તથા શ્રી જિનેશ્વર પ્રભુનું નિરંતર ચિત્તમાં સ્મરણ કરવું.’

શુરના મુખથી આ પ્રમાણેનો ઉપદેશ સાંભળી મુગસુંદરી પોતાને ઘેર આવી અને જલદી ચુલા ઉપર ચંદરવો બાંધ્યો. ત્યારબાદ ત્રણ ઉપવાસનું પારણું કર્યું અને ઘરનું બધું કામકાજ કરવા લાગી. એટલામાં તેની સાસુ તથા નણંદે ચુલા ઉપર બાંધેલો ચંદરવો જોયો. જીવરક્ષણથી પરાક્રમ્ય એવી તે બન્નેએ એ સંબંધી ધનેશ્વરને ઇર્ષ્યાપૂર્વક વાત કહી. ધનેશ્વરે ક્રોધથી તે ચંદરવો બાળી નાંખ્યો, ત્યારે મુગસુંદરીએ બીજો બાંધ્યો; તે પણ તેણે બાળી નાંખ્યો. એ પ્રમાણે મુગસુંદરીએ સાત ચંદરવા બાંધ્યા તે સાતે ચંદરવા ધનેશ્વરે બાળી નાંખ્યા અને આવી રીતે ધર્મનો નાશ કરવાથી ધનેશ્વરે ગાઠ પાપકર્મ ઉપાર્જન કર્યું. મુગસુંદરીને તેના સસરાએ કહ્યું કે ‘હે વહુ! તું વારંવાર બાલચેષ્ટાની માફક ચંદરવા બાંધે છે એ તું શું કરે છે? તેમજ અમે કહીએ છીએ છતાં રાત્રિભોજન કરતી નથી તેનું શું કારણ?’ મુગસુંદરીએ કહ્યું કે ‘હે પિતાજી! હું પ્રાણીઓના રક્ષણને માટે આ ચંદરવો બાંધું છું અને રાત્રિભોજન કરવાથી અનેક જીવોની હિંસા થાય છે તેથીજ હું કરતી નથી. કારણકે રાત્રિભોજન કરવામાં મહેલો દોષ રહેલો છે એવી રીતે આપના શાસ્ત્રમાં પણ કહ્યું છે. રાત્રિએ પાણી લોહીતુલ્ય બને છે અને ધાન્ય માંસતુલ્ય બને છે. એ પ્રમાણે ઋષિ માર્કંદે કહ્યું છે, માટે અનેક દોષયુક્ત રાત્રિભોજનને કયો જીદિમાન પુરૂષ અંગીકાર કરે?’ મહાસતીનાં આવાં વચનો સાંભળીને સર્વે ક્રોધાગ્રમાન થયા, તેમજ અત્યંત અસહ્ય અને ક્રોધ વચનોથી તેનો તિરસ્કાર કરવા લાગ્યા. ‘અરે શરમ-વિનાની! શુભરહિત! દુષ્ટ! ઘણીના કુળને કલંક લગાડનારી! કલેશ કરવાની જીદિ-

તારી ! તારે તારા પિતાને ઘેર ચાલ્યા જવું. ' સતીએ કહ્યું કે હે 'પિતાજી ! તમે જુઓ તે સત્ય છે, પણ તમે મને જેવી રીતે મારા પિતાના ઘેરથી લાવ્યા હતા તેવીજ રીતે સર્વ કુટુંબવર્ગ સહિત પાછી મૂકી બાંધો. ' સાસરાએ સર્વ કુટુંબવર્ગને એકઠો કર્યો તથા સર્વ સાથે કુલદીપિકા મૃગસુંદરીને લઈ ત્યાંથી પ્રયાણ કર્યું, રસ્તામાં અધ્યા સમયે એક ગામમાં ડોહ એક ઝોળખીતો મળ્યો, તેણે ઉત્તમ ભક્તિપૂર્વક પોતાને ત્યાં લોજન માટે સર્વને આમંત્રણ કર્યું.

રાત્રિએ લોજન માટે કઠાયામાં લાપશી રંધાતી હતી તેમાં ધૂમાડાના સમૂહ-થી આકુળ વ્યાકુળ બનેલ. એક સાપ ઉપરથી પડ્યો. રસોઈયાએ પણ ધૂમાડાથી અત્યંત ચિત્ત વ્યગ્ર હોવાથી તે વાત બાણી નહિ. અનુક્રમે લોજન તૈયાર થયું અને સર્વને જમવા બોલાવ્યા. તેના સાસરા વિગેરેએ કહ્યું કે ' જો આ ધનેશ્વરની સ્ત્રી અત્યારે લોજન કરશે તોજ અમે લોજન કરશું. ' પેલા ઝોળખીતાએ પણ મૃગ-સુંદરીને કહ્યું કે ' હે માનીની ! તું અમારું વચન માનીને લોજન કર અને ગધાને લોજનનો અંતરાય ન કર. ' તે મહાસતીએ વાતસદય લાવ ધારણ કરી મિથ વાણીથી કહ્યું કે ' રાત્રિલોજન અનેક પ્રકારનાં દોષથી દૂષિત હોવાથી હું કરતી નથી. ' ફરીથી તેના સાસરા વિગેરેએ કહ્યું કે ' કદાચ તું રાત્રિલોજન નહિ કર, પણ તું તારા પોતાના હાથે અમેને પીરસીશ તોજ અમે જમીશું. ' સતીએ કહ્યું કે ' કદાપિ સૂર્ય પૂર્વ દિશાને ત્યાગ કરી અસ્તાચળમાં ઉદય પામે તો પણ હું રાત્રિ લોજન કરીશ નહિ તેમ બીજા કોઈને કરાવીશ પણ નહિ. ' રસ્તાના થાકથી પ્રમિત થયેલા અને લુધાથી પીડાયેલા છતાં તે સર્વેએ કોપબાકુળતાથી તેમજ લોક-નિંદાના ભયથી લોજન કર્યું નહિ. ત્યારબાદ ઘરધણીએ અંકુશી રાતે પોતાના કુટુંબ સહિત લોજન કર્યું. પરોણાઓને સારા પલંગ-તળાઈ-ગોદડાં વિગેરે સામાન આપ્યો, એટલે તે સર્વે નિદ્રા લેવાના કારણથી સુઈ ગયા. હવે તે ઘરનું સર્વ કુટુંબ નિદ્રાવશ થયે છે તેઓના શરીરમાં સર્પનું ઝેર સપ્તરુદના તરંગોની માફક વિસ્તાર પામ્યું. સર્પ અવયવોમાં ઝેર પસરવાથી તેઓ સંકારહિત થઈ ગયા, તેમજ મૂર્છા આવવાથી બધું પ્રાણુ સહિત થઈ ગયા હોય તેવા જણાવા લાગ્યા. પ્રાતઃકાળે સર્વે પરોણાઓએ ત્યાંથી જવાની તૈયારી કરી ને તે કુટુંબની પાસે રજા લેવા મગા ત્યાં તો તે સર્વને જીવરહિત સુડડા ધરણા બોધને ' અરેરે ! રાત્રિમાં આપણા મિત્રોને આ શું થયું ? ' એમ બિલવદને તેઓ અંદર અંદર કહેવા લાગ્યા. આ વચનો સાંભળીને સતી મૃગસુંદરીએ ચિત્તમાં વિચાર કર્યો કે ' અહો ! અમે આવી આવ્યા ને આમ બન્યું તેથી અમારા ઉપર ઘણા કાળ પર્વત આ કલંક રહેશે. ' તેથી તેણે કલંક દૂર કરવા માટે ' બિલેશ્વર દેવ, સુસાણુ શર, અને જેનધર્મ

જુહાર શબ્દનો અર્થ.

૧૨૧

કુલીન ગણવા ઈચ્છતી સ્ત્રીઓએ હુઝારી પીડાવા છતાં પણ નીતિમાર્ગ છોડવો ન જોઈએ.

પતિનો વિશ્વાસઘાત કરવો એ મહા પાપ છે. ચાકરો સાથે બેસવા ઉઠવા કે હાસ્ય કરવાની જેવે રાખવાથી પતિનું મન બ્રાંતિ પામેજ, માટે સત્તારીઓએ એવી જેવે બીલકુલ ત્યાગવી ઉચિત છે.

એક બીજની ઇર્ષ્યા કરવા કરતાં એક બીજને સહાયતા કરતાં શીખવું એમાં જ કલ્યાણ છે.

કોઈ સ્ત્રીએ કોઈ પણ વખતે અપૂર્ણ પોષાક પહેરેલી સ્થિતિમાં કોઈની નજરે પડવું નહિ.

તમે સ્વરૂપવાન સાથે સદાચરણી હશે તો તમારી શોભા બમણી થશે.

સત્સંગથી ઉત્તમ જ્ઞાન મળે છે, તેથી સત્સંગમાં રહી હમેશાં શુભગ્રાહી થવું. જ્યાંથી મળે ત્યાંથી સાર ગ્રહણ કરવો.

પતિની સ્થિતિ સાધારણ હોય તોપણ તેને માટે હલકો વિચાર લાવી. પ્રેમ ઓછો કરવો તે કુલીન સ્ત્રીઓને ઘટવું નથી.

મામાપની શિખામણથી સુશિક્ષિત થએલી કન્યાઓને પોતાની યોગ્યતા કે અયોગ્યતા બતાવવાનો સમય સાસરવાસમાં જ આવે છે.

જુહાર શબ્દનો અર્થ.

જૈન ધર્મ પ્રકાશ સં. ૧૯૭૨ કે ૭૩ ની સાલના એક અંકમાં એક જાણામુએ 'જુહાર શબ્દનો અર્થ શું છે?' એવો પ્રશ્ન કરેલો હતો તેનો અર્થ નીચે સુજાણ થાય છે.

જુહાર જુહાર ગણિક કહે, ન જાણે જુહારકા લેદ;

લેદ જાણે બીન રહત હૈ, આઠ પ્રહર ગહુ ખેદ.

૧

જન્મમેં ભુગદીશ હય, હહામેં હરિ સાર;

રશમેં રામ નામ હૈ, તકો નામ જુહાર.

(નં ૦ ૫૦ ૬૦)

પૂજા કરતાં ફાટેલું, સાંધેલું, ઠાંડીયું કરેલું, મેલું ધાતીયું પહેરવું નહીં. ઉત્તર-પાશ પશુ તેલું ન વાપરતાં એક વસ્ત્રનું, ધોસેલું, ઉત્તવળ વાપરવું. સુખકોષ આઠ મેંડાંથી બાંધવો. કેટલાક ઉત્તરાસનના છેડાવડેજ સુખકોષ બાંધવો એમ કહે છે. કે. માલ રાગવડની ખાતર તેને માટે ખાસ જૂથો રૂપાલ રાખે છે. કોઈ પણ રીતે નાચાંદીની નીકળતો દુર્ગંધી શ્વાસ પ્રભુને ન લાગે અને જોડતાં સુખમાંનું થુંક પ્રભુની ઉપર ન હેડે એ ખાસ ધ્યાનમાં રાખવું. પ્રભુની અંગપૂજા કરતાં તો જોડવાનો નિર્ધાર જ છે, તેથી તે તે પૂજા સંગ્રાંધી દુહા કે વિશેષ કાંઈ જોડવું હોય તો પ્રથમ જોડીને પછી મૌનપણે પૂજા કરવી. ઘરદેરાસરમાં તો પ્રભુની સામે પદ્માસને બેસીને, નેવ નાસિકા ઉપર સ્થાપન કરી મૌનપણે પૂજા કરવી. તે વખતે રાગ દ્વેષ મોહ વિગેરેને તણ દેવા.

પૂજના ત્રણ, પાંચ, આઠ, સત્તર અને એકનીશ વિગેરે પ્રકારો છે તે બરાબર સમજાવે તે પ્રમાણે ક્રમસર પૂજા કરવી. અંગપૂજા, અગ્રપૂજા ને જાવપૂજા એ ત્રણ પ્રકારમાં તેમજ વિશેષે પ્રચલિત જળ, ચંદન, પુષ્પ, ધૂપ, દીપ, અક્ષત, ફળ ને નૈ-વેદ-એ આઠ પ્રકારમાં તમામ પ્રકારનો સમાવેશ થાય છે. સત્તર પ્રકાર ને એકવીસ પ્રકાર પણ શાસ્ત્રોક્ત છે. તે પ્રમાણે પૂજા કરવાથી પરમ લાભ પ્રાપ્ત થાય છે. રામાદાસજી કહે છે કે-એ પ્રમાણે વિધિપૂર્વક અને જાવપૂર્વક જિતપૂજા કરવાથી મનનીના અનેક શબ્દના પાતકનું દહન થાય છે.

કહ્યું છે કે—

જિતપૂજા વગર ઘર નહીં, નહીં પાત્રે જિહાં દાન;
તે દેવ પાત્રે આપડેઠાં વિદ્યા રૂપ નિધાન.
જિલક નહિ કેસરતાણાં, વૃણ દીવો નહિં જ્યારિહ;
તારા જનમ લેળે નહીં, તે ઘર નહીં ઘરમાહિ.
શિખ દેઠં તુમ સુભા પત્રે, જિતપૂજા તો દાન;
દાને જિતપૂજા સહી, ચહી કેવરિસાન.

કહે દાન દેસ માટે ત્રેણ પાંચ પ્રકાર કહે છે—૧ અલયદાન, ૨ સુખાનંદાન, ૩ દિવિદાન, ૪ ઉચિતદાન, ૫ અદુષ્ટપાદાન. આ પાંચ દાનમાં અદુષ્ટપાદાન સુખાનંદાન આવડે નિરંતર તે દાનનો ઉપયોગ કરવા ત્રેણ છે. જુઓ શ્રેણિકસાબના કુલ અલયકસારે પૂર્વભાવમાં જ્યારે તે હાથી કહેતો ત્યારે માત્ર એક સસલાને ઉગાર્યો હતા તે ત્રેણ ફળવડે તે રાજસુખપદ્મ પામ્યો, મર્મની જોગવાઈ મળી. શ્રીમહાપીર-સ્વામી પાસે તેણે આરિત્ર પ્રહણ કર્યું, પરંતુ પડેલીજ રાત્રિને પોતાનો સંધારો છેલ્લો

આવવાથી, મુનિરાજના આવવા જવાથી થતા પાદસંઘટ્ટથી અને સંધારામાં રજા લેવાથી તેનું ચિત્ત ઉદ્વિગ્ન થઈ જાયું. પ્રાતઃકાળે પ્રભુની આજ્ઞા લઈને ઘરે જવાનું ધારી પ્રભુની પાસે આવ્યા. પ્રભુએ જ્ઞાનવટે તેના મનોભાવ બાણી લઈ ઉપદેશ આપ્યો કે—‘હું મેઘકુમાર! પૂર્વે હાથીના ભવમાં સસલા પરની દયાથી અઢી દિવસ પગ ઉંચો રાખ્યો હતો તો અત્યારે જગતને પૂજનિક મુનિરાજના પાદસંઘટ્ટથી કેમ ખેદ પામે છે?’ પ્રભુના આટલા વચનથી ઉહાપોહ કરતાં તેને ભતિસ્મરણ જ્ઞાન થયું. પૂર્વ ભવ દીઠો, એટલે તેના ભગ્ન થયેલા પરિણામ પાછા સ્થિતિ ઉપર આવ્યા અને માત્ર બે આંખ સિવાય આખું શરીર મુનિરાજની ભક્તિ માટે અર્પણ કરી દીધું. ભગવંતે તેની પ્રશંસા કરી અને તે મુનિમહારાજની અપ્રતિમ ભક્તિ કરીને અનુત્તર સ્વર્ગના સુખનું ભાજન થયો. આ મેઘકુમારની કથા પર્યુષણ પર્વમાં વાંચવામાં આવતા શ્રી કલ્પસૂત્રમાં પ્રથમ વ્યાખ્યાનને અંતે પ્રભુના ધર્મસારથીપણાની વ્યાખ્યાને પ્રસંગે આવતી હોવાથી પ્રાચે સર્વ જાંબુઓને શ્રવણગત થયેલ હોય છે તેથી અહીં વિસ્તારથી લખી નથી.

બાહુબળિ—ઋષભદેવજીના દ્વિતીય પુત્રે પૂર્વ ભવમાં ૫૦૦ મુનિરાજની વૈયાવચ્ચ કરવાથી અપ્રતિમ શારીરિક સંપત્તિ પ્રાપ્ત કરી, કે જેની પાસે ભરત જેવા ચક્રવર્તી પણ પરાસ્ત થયા—તેને જીતી શક્યા નહિ, એટલુંજ નહિ પણ દેવોએ બે ભાઈઓની વચ્ચે પડીને મુકરર કરેલા દષ્ટિ યુદ્ધ, વાગ્ યુદ્ધ, દંડ યુદ્ધ, મુદ્ધિયુદ્ધમાં પણ હાર્યા. પરિણામે બાહુબળિને વૈરાગ્ય આવવાથી તેમણે ચારિત્ર ગ્રહણ કર્યું, અને તેમનાથી નાના હટ ભાઈઓ કે જેઓ પ્રભુપાસે ચારિત્ર લઈને કેવળજ્ઞાન મેળવી શક્યા હતા તેમને વંદન કરવામાં લઘુતા લાગવાથી કેવળજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવા એક વર્ષ પર્યાંત કાયોત્સર્ગ કરીને સ્થિત રહ્યા. તેની અંદર ઘણાં કર્મો જપાવી નાખ્યા, પરંતુ પ્રાંતે તેટલા અલ્પ માનને પણ તજવાનો વિચાર જ્યારે તેમની ગ્રાહી ને સુંદરી નામની ગઈતો જે સાંધી થયેલ હતી તેમના વચનથી આવ્યો અને કેવળજ્ઞાન મેળવેલા નાના ભાઈઓ નાના છતાં પણ વંદનીક છે એમ માનવામાં આવ્યું, તે સાથેજ તેમની ચમીષે જવા પગ ઉપાડ્યો, એટલે અલ્પ માનથી પણ અટકી રહેલ કેવળજ્ઞાન તેમને ઉત્પન્ન થયું અને તેઓ ભગવંતની પાસે જઈ કેવળીની પદ્મદામાં ઘેસવાના હકદાર થયા. પ્રાંતે તેમણે પણ પ્રભુની સાથે એક સમયેજ પરમપદ પ્રાપ્ત કર્યું. આ પરમપદની પ્રાપ્તિના મૂળમાં મુનિરાજની ભક્તિ બીજરૂપે છે. એને શાસ્ત્રકાર ઉચિત્ત દાન પણ કહે છે.

ભરતચક્રિએ પૂર્વભવમાં ૫૦૦ મુનિરાજને આહારપાણી લાવી દેવા વડે ભક્તિ કરી હતી અને તેથી ચક્રવર્તીપણું મેળવી તેનો યથેચ્છ ઉપભોગ કરી પ્રાંતે

શારીરસાધુવનમાં ઉત્તમ લાવના લાવતાં કેવળજ્ઞાન સંપાદન કર્યું હતું. જેમ શુદ્ધ પોતાને ઘરે લઈ જઈને મુનિરાજને દાન આપે તે સુપાત્રદાન ગણાય છે તેમ તેણે પણ ગાન્ય સાધુઓને આહાર પાણી વસ્ત્ર પાત્રાદિ લાવી આપે તે સુપાત્ર-દાનમાં ગણાય છે.

દશાર્ણવદ્ર વિગેરે અનેક રાજાઓ જ્યારે પરમાત્મા કે અન્ય મોટા દેવિરાજ ગણધરાદિ નગરની બહાર ઉદ્યાનમાં પધારે-સમવસરે ત્યારે તેના પગાર (વધામણી) લાવનાર ઉદ્યાનપાળકને પુષ્કળ દ્રવ્ય-શરીરનાં આભૂષણો વિગેરે દાનમાં આપી દેતા હતા, તે ઉચિતદાનમાં ગણાય છે. પરંતુ તેથી મહા લાભની પ્રાપ્તિ થાય છે. સંપ્રતિ રાજાને દરરોજ એક નવીન ચૈત્યનો ખર્ચો નાખ્યાની પ્રાતઃકાળે વધામણી આવતી ત્યારપછી તેઓ દંતધાવન (દાતણ) કરતા હતા અને ખગર લાવનારને પુષ્કળ દ્રવ્ય વધામણીમાં આપતા હતા. બાહક ખંભીએ પણ સિદ્ધાચળ ઉપર જિનપ્રાસાદ તૈયાર થયાની વધામણી લાવનારને ૧૨ પોતાની છલો દાનમાં આપી હતી. આ સર્વ ઉચિત દાન છે અને તે મહા ઉત્તમ દાનને આપનાર છે. પોતાને પાલન કરવા યોગ્ય કુટુંબાદિકને યથાયોગ્ય આપવું તેનો પણ ઉચિતદાનમાં સમાવેશ થાય છે.

ચિક્રમ, લોજ, કણ્ઠ, રામચંદ્ર વિગેરે કીર્તિદાનના આપનારાઓમાં મુખ્ય છે. જેમના નામ સહુ કોઈ પ્રભાતમાં લે છે. કૃપણતું નામ પ્રભાતમાં કોઈ લેતું નથી. આ કીર્તિદાનનો મહિમા પણ અપાર છે; કેમકે મનુષ્યો પગલે પગલે તેનું વાન લે છે એ કોઈ ઓછું સૌભાગ્ય નથી.

અભયદાનનો સમાવેશ અનુકંપાદાનની પ્રાંતે થાય છે. પ્રાણીને મરતાં અથવા વધા તે અભયદાનનો વિષય છે. અહિંસા ધર્મને માનનાર સર્વ મનુષ્યોને અભય-દાન આપવું એ તો ખાસ કરી રૂપે છે. અભયદાન આપવાથી પ્રાણી શારીરિક મુખ્ય કષ્ટવિગેરે પ્રાપ્ત કરે છે અને તેને પરિણામે પણ વિશેષ ઉત્તમ સામગ્રી પ્રાપ્ત થવાથી પરમ પદ મેળવી શકાય છે. (અપૂર્ણ)

વર્તમાન સમાચાર.

શ્રી મહેસાણામાં ઇનામ સંબંધી જાહેર મેળાવડો.

જૈન એલ્યુકેશન ટ્રાઈ તરફથી લેવાતી ધાર્મિક હરીફાઈની પરીક્ષામાં પસાર થઈ શ્રી મેસાણા પાઠશાળાના ઉમેદવારોને ઇનામ આપવાનો મેળાવડો અશાઠ તારીખે બે રાણપુર નિવાસી શેઠ નાગરદાસ મુરુધોરામદાસ ના પ્રમુખપણા

નીચે કરવામાં આવ્યો હતો. તે પ્રસંગે ૧૧ ઉમેદવારોને પ્રમાણપત્રો સાથે રૂ. ૧૧૨) શેકડા ઇનામ તરીકે આપવામાં આવ્યા હતા. દર વર્ષે લેવાતી આ પરીક્ષામાં આ પાઠશાળાના વિદ્યાર્થીઓ ગહુ સારો વિભાગ મેળવે છે તે સંબંધી પ્રમુખ તરફથી સંતોષ દર્શાવવામાં આવ્યો હતો. તે સાથે આ પાઠશાળાના વિદ્યાર્થીઓને જ્ઞાનદાન સાથે ક્રિયાતત્પર રાખવામાં આવે છે તે એના કાર્યવાહકો પોતે જ્ઞાનક્રિયા ઉભયમાં સાવધાન હોવાનું ઉત્તમ કૃણ છે એમ પ્રદર્શિત કરવામાં આવ્યું હતું. આ પાઠશાળાની સ્થિતિ અન્યને અનુકરણ કરવા યોગ્ય છે, એમ જણાવવા સાથે કેટલેક અંશે વ્યવહારિક શિક્ષણ આપવાની પણ આવશ્યકતા જણાવવામાં આવી હતી. મેળાવડો ગહુ સારો થયો હતો.

શ્રી ધોલેરા જૈન જ્ઞાન પ્રવેશક સભાનો વાર્ષિક મહોત્સવ.

આ સભાની વાર્ષિક તિથિ અશ્વાઠ શુદ્ધિ ૧ હોવાથી તે તિથિએ નિરંતરના રીવાજ અનુસાર જિનાલયમાં આંગી પૂજા મહોત્સવ તથા સ્વામીવાત્સલ્ય અને રાત્રીએ સભા ભરીને વાર્ષિક રીપોર્ટનું વાંચન ઇત્યાદિ ગહુ આનંદ સાથે કરવામાં આવ્યું હતું. આ સભાના હાથ નીચે આવતી જૈન જ્ઞાન પઠનપાઠન પાઠશાળાના વિદ્યાર્થીઓને શેક પોપટલાલ સવચ્છંદ તરફથી જેઠ વદ ૧૪ શે ઇનામ આપવાનો મેળાવડો કરવામાં આવ્યો હતો. આ સભાના કાર્યવાહક ધારણીલાલ વીરચંદ વિગેરે ધર્મિષ્ઠ અને ઉત્સાહી હોવાથી તેનું કાર્ય સંતોષકારક આવે છે અને દરેક બંધુઓ તે નિમિત્તે ધર્મકાર્યમાં પરસ્પર જોડાયેલા રહે છે. અમે એ સભા ને પાઠશાળાનો ઉત્કર્ષ ઇચ્છીએ છીએ.

શ્રી મહાવીર વિદ્યાલયના વિદ્યાર્થીઓની પરીક્ષાનું પરિણામ.

એકંદર ૨૬ વિદ્યાર્થીઓ પરીક્ષામાં બેઠા હતા. તેમાંથી નીચે પ્રમાણે ૨૨ પસાર થયા છે. બી. એ. માં ૪, બી. કેમ. માં ૧, ડોક્ટરી પ્રથમ વર્ષમાં ૩, સાયન્સ પ્રથમ વર્ષમાં ૨, ઇન્ટર આર્ટ્સમાં ૬, પી. ઇ. માં ૪, એન્જનીયરીંગ પ્રોબેશનમાં ૨.

આ વર્ષ કુલ ૩૬ વિદ્યાર્થીઓ હતા, તેમાં ૮ ને પરીક્ષા નહોતી, ૨ તબીબત નાદુરસ્ત હોવાથી બેઠા નહોતા, બાકીના ૨૬ માં ૨૨ પાસ થવાથી ૮૪ ટકા પરિણામ આવ્યું છે તે ઘણું સંતોષકારક છે. પસાર થયેલામાં બી. એ. માં બે સેકન્ડ ક્લાસમાં, ડોક્ટરી પ્રથમ વર્ષમાં ૧ ફર્સ્ટ ક્લાસમાં ને ૨ સેકન્ડ ક્લાસમાં અને ઇન્ટર સાયન્સમાં ૨, ઇન્ટર આર્ટ્સમાં ૧ અને પી. ઇ. માં ચારે સેકન્ડ ક્લાસમાં પસાર થયા છે.

શ્રી જીવહયા પ્રબોધક મંડળની બહેર સભા.

સુરત ખાતે આ મંડળની બહેર સભા રૂ. ૧૪-૭-૧૮ ને રવિવારે નગીનદાસ ઇન્સ્ટીટ્યુટમાં રા. બા. કમળાશંકર પ્રજ્ઞશંકર ત્રીવેદીના પ્રમુખપણા

૧૧૮

જૈન ધર્મ પ્રસાર.

તેમાં સ્ખંડે હતી. તેમાં જૈન મુનિઓએ પણ લાગ લીધો હતો. મુનિરાજ શ્રી રાજાજીએ તથા સ્ત્રી સાથેક મુનિઓએ જીવદયાના સંગ્રહમાં બહુ શ્રેષ્ઠ લાવણી કરી હતા. અન્ય પંડિતોએ પણ લાવણી કર્યા હતા. પ્રાંતે પ્રમુખ સાહેબે પણ બહુ મનસારકે શબ્દોમાં વ્યાખ્યાન આપ્યું હતું. એ પ્રસંગે શ્રી જીવદયાજ્ઞાન પ્રસારકે કુંડ-સુખંધ તરફથી નામદાર વાંઈસરાય ઉપર જે વિનંતિપત્ર જનાર છે તેને માટે સહાનુભૂતિ દર્શાવનારો ઠરાવ પસાર કરવામાં આવ્યો હતો. સદરહુ કુંડના મિત્રા શેઠ લલુભાઈ ગુલાબચંદ ઝવેરીએ પણ હાજરી આપી હતી. મેળાવટો બહુ આસરકારક ગીવળો હતો.

સ્ફૂટ નોંધ અને ચર્ચા.

હાલમાં પ્રાંતે દરેક દેરાસરોમાં પૂજા કરનારાઓને ગણવા માટે નવકારવાળીઓ મોકામ છે, તે સાથે સ્તવનોની ચોપડીઓ પણ મૂકવામાં આવે છે. આ પ્રચાર દિવસે જિવંતી વધી પડેલા છે અને તેથી લાલને બદલે કેટલેક અંશે હાનિ પણ દેખાય છે. આવી એ રીવાજ ધવાથી વલ્લભનાદિ કંઠે કરવાની પદ્ધતિ નાશ પામી છે, પ્રભુની સાથે દૃષ્ટિ રાખવાને બદલે ચોપડીમાં નજર રાખવી પડે છે, મોઢાતું થુક ચોપડી ઉપર પડવાથી આશાતના લાગે છે, ચોપડીઓ એટલી બધી ફાટેલી ગુટેલી હોય છે કે તેના પાના ઉડે છે અને પગ નીચે કચરાવાળી કે કચરામાં જવાની સ્થિતિઓ પડેલ છે. પરમાત્માની દ્રવ્યપૂજા કરી રહીને લાવપૂજા કરતાં અથવા તેા દર્શન કરીને ચેત્યવંદન કરતાં પોતાને જે સ્તવનાદિક આવડતું હોય તે પ્રભુ સામે દૃષ્ટિ મેળવી રાખીને શુદ્ધ શબ્દોચ્ચાર, અર્થની વિચારણા અને લાવની વૃદ્ધિ સાથે મનુષ્ય સ્વરે કહેતું મેંડએ, બીજું કોઈ મનુષ્ય સ્વરે સ્તવનાદિ કહેતું હોય તેા તે શાંતિથી સાંભળવું જોઈએ. લાવપૂજામાં જેમ અને તેમ વધારે વખતનો લોગ આવે તે જોઈએ, કારણકે દ્રવ્યપૂજા કરતાં લાવપૂજા અનેકબાણું ફળ આપનાર છે.

સાચાજીઓની ફરજના બાંડો—સિદ્ધાચળાદિ તીર્થ યાત્રા નિમિત્તે આવનાર માણસોએ પોતે તીર્થયાત્રા માટે આવેલા છે તેથી જયણાપૂર્વક જમીન દેખાય ત્યારે કાયા કરવા જવું, રાત્રી છતાં—સ્વયંદય થયા સિવાય ઘાતણું ન કરવું કે આ દુધ ન પીવાં, માંસો હોટેલની સામી દૃષ્ટિ પણ ન કરવી, બની શકે તેટલી તપસ્યા કરવી, શાંતિથી વચાવવાના ન થાય તેવી રીતે પરમાત્માની—મૂળનાયકની પૂજા કરવી ઇત્યાદિ ફરજીયમુક બુદ્ધી જવાય છે તેને માટે તેમની ફરજ સૂચવનારાં બોર્ડ દરેક ધર્મશાળામાં મેળાવાની જરૂર છે અને તે વાંચવાની સાદ અપાવવાની જરૂર છે.